

ŽĒLASTĪBA, MĪLESTĪBA UN SADRAUDZĪBA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Kor. 8:9; Rom. 16:20; 1. Jņ. 4:8–11; 2. Kor. 13:11; Fil. 2:1, 2; Gal. 4:4–6.

ATMIŅAS PANTS:

“Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!” (2. Kor. 13:13)

Pāvils, noslēdzot Otro vēstuli korintiešiem, atkārtoti uzsver vēstules svarīgākās tēmas. Viņš to paveic ar piecām pavēlēm (2. Kor. 13:11). Pirmā pavēle “Esiet līksmi” atsaucas uz iepriekšējiem pantiem šajā vēstulē.

Otrā pavēle “Topiet pilnīgi” tulko grieķu vārdu “katartizō”, kas parādās šeit un 1. Kor. 1:10.

Trešā pavēle “Iedrošiniet cits citu” (NIV) atsaucas uz 2. Kor. 1:3–7. Pāvils sāk un noslēdz savu otro vēstuli ar iedrošinājumu. Mēs saņemam Dieva iedrošinājumu, lai iedrošinātu citus (2. Kor. 1:4, 6).

Ceturtnā un piektā pavēle “Esiet vienprātīgi, turiet mieru” (2. Kor. 13:11) aicina uz vienotību. Šī prieka, atjaunošanās, iedrošinājuma, vienotības un miera gaisotne ir Dieva, “mīlestības un miera Dieva” (2. Kor. 13:11), klātbūtnes nosacījums. Tā rodas no mūsu trīsvienīgā Dieva darba cilvēka sirdī (2. Kor. 13:14). Žēlastība, mīlestība un sadraudzība ir trīsvienīgā Dieva darbs mūsos, un šis trīs kristīgās īpašības veicina Dieva klātbūtnes gaisotni.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 26. septembrī.

Jēzus žēlastība

Ir iedvesmojoši, ka 2. Kor. noslēgumā mēs redzam atsauci uz Jēzus žēlastību, tāpat kā vēstules sākumā (2. Kor. 1:2; 2. Kor. 13:14). Pāvils sāk un noslēdz vēstuli ar atsauci uz Viņa žēlastību. Kā redzējam šī ceturkšņa sākumā, viņš nevarēja pārstāt domāt un runāt par Jēzu. “Jo jūs zināt mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka Viņš, bagāts būdams, ir tapis nabags jūsu dēļ, lai Viņa nabadzība kļūtu jums par bagātību” (2. Kor. 8:9).

Cik apbrīnojama un neatvairāma ir Jēzus žēlastība! Viņš atstāja savas mūžīgās eksistences bagātības Debesīs, lai kļūtu nabags. Viņš gāja pa putekļainajiem senās Galilejas ceļiem. “Viņš pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei” (Fil. 2:8). Viņš to darīja, lai mēs kļūtu “bagāti”, tas ir, lai mums būtu iespēja būt kopā ar Viņu Debesīs. Mums, kas pazīstam tikai grēku, nāvi un ciešanas, ir grūti pat aptvert, ko Jēzum nozīmēja atstāt Debesu pilis, lai nāktu šeit un atdotu Savu dzīvību par mums.

Pāvils savās vēstulēs bieži atsaucas uz Jēzus žēlastību. Dažas pārles ietver šādus vārdus: “Žēlastības dāvana viena cilvēka – Jēzus Kristus – žēlastībā [...] pārpilnībā nākusi pār daudziem” (Rom. 5:15, ESV). Tie, kas saņem šo pārpilnību, “kļūs dzīvības valdnieki caur [...] Jēzu” (Rom. 5:17). Tāpat kā 2. Kor. vēstulē, Pāvils arī citas vēstules iesāk un noslēdz, pieminot Jēzus žēlastību (Rom. 1:7; Rom. 16:20; 1. Kor. 1:3; 1. Kor. 16:23; Gal. 1:3; Gal. 6:18; Fil. 1:2; Fil. 4:23). Šī tēma bija viņa domās, un viņš vēlējās, lai tā piepildītu arī korintiešu prātus. Viņa vēlēšanās bija, lai Jēzus žēlastība sasniegtu “vairāk un vairāk cilvēku” (2. Kor. 4:15, NIV) un kļūtu pietiekama viņiem tāpat kā viņam (2. Kor. 12:9).

Padomājiet par Dieva žēlastību pret jums šādi: ko jūs esat pelnījuši ar saviem vārdiem vai darbiem? Ko tomēr Dieva žēlastība jums piedāvā? _____

Dieva mīlestība

“Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!” (2. Kor. 13:14) Ar šādu pantu Pāvils noslēdz savu otro vēstuli. Viņš min trīsvienīgā Dieva trīs personas šādā secībā – Dēls, Tēvs un Svētais Gars. No trīsvienīgā Dieva darba mēs varam labāk izprast, kāds ir Dievs un ko Viņš ir darījis mūsu labā.

Izlasi Jņ. 3:16, 17; Rom. 8:37–39; 1. Jņ. 4:8–11. Ko šie panti māca par Dieva mīlestību?

---

1. Jņ. 4:8 saka: “Dievs ir mīlestība.” Mīlestība ir Dieva būtiska īpašība. Jānis uzsver, ka mīlestību varam iepazīt, jo Dievs deva Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai Viņš mirtu par mums (Jņ. 3:16). Dievs sūtīja Jēzu glābšanas misijā (Jņ. 3:17), kas bija daļa no pestīšanas plāna (Ap. d. 3:20, 21; 1. Jņ. 4:10,14). Vairākas reizes evaņģēlijos Jēzus runā par Tēvu kā To, kas Viņu sūtījis (Mt. 10:40; Mk. 9:37).

Pāvils saka: “Bet Dievs Savu mīlestību uz mums pierāda ar to, ka Kristus par mums miris, kad vēl bijām grēcinieki” (Rom. 5:8). Mēs varam piedzīvot Dieva mīlestību arī attiecībās starp vīru un sievu, vecākiem un bērniem, patiesā draudzībā utt. Dieva mīlestību var redzēt arī dabā. Elena Vaita saka: “‘Dievs ir mīlestība’ – rakstīts uz katra plaukstoša pumpura, uz katra dīgstoša zāles stiebra, jaukie putni, pieskandinādami gaisu ar savām liksmajām dziesmām, skaistumā tik pilnīgie, gleznainie ziedi, kas pa visu apkārtni izplata savu patīkamo smaržu, cēlie meža koki ar savu krāšņo, zaļo lapotni – viss stāsta par mūsu Dieva maigo, tēvišķo gādību un Viņa vēlēšanos aplaimot savus bērnus.” (“Ceļš pie Kristus”, 10. lpp.).

Tomēr vispārliciecināšāk ir tas, ka Dievs upurēja Jēzu par mūsu grēkiem. Kad saprotam, ka Dievs mīlēja mūs tik ļoti, ka sūtīja Jēzu atdot dzīvību par mums, mūsu atbildes reakcija ir gata vība “atdot savu dzīvību par brāļiem” (1. Jņ. 3:16).

Pāvils vēlējās, lai korintieši dzīvotu vienotībā. Tomēr bez mīlestības nav vienotības. Tāpēc viņš māca, ka “mīlestība ceļ” (1. Kor. 8:1) un ka bez mīlestības viss ir bezjēdzīgs un tukšs (1. Kor. 13:1–3). Tātad viss, ko darām, jā dara mīlestībā (1. Kor. 16:14), mīlestībā, kas ir Dieva mīlestības turpinājums.

Ko mēs zaudētu evaņģēlijā, ja Jēzus pats nebūtu pilnīgs un mūžīgs Dievs? _____

Mīlestības Dievs

Senajā pagānu pasaulē cilvēki neticēja, ka dievi mīl cilvēkus. Tā vietā dievi tika uzskatīti par ļauniem un nikniem, un viņi bija kaut kā jāapmierina. Doma par mīlošu Dievu, kādu to redzam Bībelē, bija jaunums. Pāvils raksturo mūsu Dievu kā “mīlestības un miera Dievu” (2. Kor. 13:11), lai arī cik pārsteidzošs šis apgalvojums bija viņa laikā.

Izlasi 2. Kor. 13:11. Kā tu vari gūt cerību no šeit teiktā? Kā tu varētu labāk piedzīvot to, ko māca šis pants? _____

Frāzi “mīlestības un miera Dievs” var interpretēt divējādi. No vienas puses, Dievs tiek uzskatīts par mīlestības un miera avotu. No otras puses, Dievs tiek raksturots kā mīlošs un miermīlīgs. Tomēr nav nepieciešams izvēlēties starp abiem. Tā kā mīlestība un miers ir būtiskas Dieva īpašības, Viņš mums dāvā gan mīlestību, gan mieru.

Citviet Pāvils atsaucas uz Dievu kā “izturības un iepriecinājuma Dievu” (Rom. 15:5, ESV), “cerības Dievu” (Rom. 15:13), “miera Dievu” (Rom. 15:33; Rom. 16:20; 1. Kor. 14:33; Filem. 4:9; 1. Tes. 5:23), “žēlastības Tēvu” (2. Kor. 1:3) un “iepriecināšanas Dievu” (2. Kor. 1:3). Dievs ir visu šo svētību avots. Viņš mums tās dod no savas nepārejošās mīlestības.

Turklāt, lai gan frāze “miera Dievs” Bībelē ir diezgan bieži sastopama, frāze “mīlestības Dievs” ir sastopama tikai šeit (2. Kor. 13:11) un tāpēc pelna mūsu dziļākās pārdomas.

Kā daudzi Bībeles skaidrotāji ir pamanījuši, Pāvila atsauce uz mīlestības Dievu dažus pantus pirms Trīsvienības svētības 2. Kor. 13:14 liecina, ka viņš domā par Dievu kā trīs personu kopumu. “Lai gan viņš šeit vārdu ‘Dievs’ lieto kā vienu no trim, viņa izpratne par Jēzu un Garu citviet vēstulēs [...] liek mums skatīt visu frāzi kā vienu Dievu, ko agrinā Baznīca sāka uztvert trīskārtīgā formā. Bija jāpaiet vēl vairāk nekā gadsimtam, līdz teologi [...] sāka lietot vārdu ‘trīsvienība’ kā īsāku veidu, lai izteiktu to, ko Pāvils jau bija noformulējis.” (Tom Wright “Paul for Everyone: 2 Corinthians” (London: Society for Promoting Christian Knowledge, 2004), 148. lpp.)

Mēs ticam vienam Dievam, trīs personu savienībai, kas mūžīgi dzīvo mīlestības attiecībās. Šis trīsvienīgais Dievs mūs mīl un aicina mūs mīlēt citam citu tā, lai atspoguļotu mīlestību, kas pastāv starp Dievības personām.

Svētā Gara biedrība

Jēzus žēlastība ne tikai atklāj Dieva mīlestību pret mums, bet arī sniedz Gara sadraudzību kā vēl vienu šīs mīlestības rezultātu. Vienlaikus sadraudzības avots ir Dieva mīlestība. Tas tā ir, jo bez mīlestības nav sadraudzības. Kā Pāvils raksta: “Ja nu ir kāds iepriecinājums Kristū, ja kāds mīlestības mierinājums, ja kāda gara sadraudzība, kāda sirsnība vai līdzcietība, tad piepildiet manu prieku, turēdamies vienā prātā, lolodami vienu mīlestību, dvēselēs vienoti, ar vienu mērķi” (Fil. 2:1, 2).

Daži saka, ka Svētais Gars ir tikai spēks vai ietekme, bet tas nevar būt patiesi. Galu galā, kāpēc tad Pāvils lai minētu divas personas – Tēvu un Dēlu – kopā ar vienkāršu “spēku” Trīsvienības formulā? Tas nebūtu jēgpilni. Tāpat kā Tēvs un Dēls tiek parādīti personiskās attiecībās (2. Kor. 1:3, 2. Kor. 11:31), attiecības starp Garu un Personām liek mums secināt, ka arī Viņš ir Persona (Rom. 8:15, 16; sk. arī Jņ. 14:16, 17, 26; Jņ. 15:26).

Frāzi “Gara sadraudzība” (Fil. 2:1) var saprast divējādi. Tā var nozīmēt sadraudzību ar citiem cilvēkiem, ko sniedz Gars, vai sadraudzību ar pašu Garu. Daudzi Bībeles tulkotāji uzskata, ka šīs nozīmes nav savstarpēji izslēdzošas. Galu galā, sadraudzība ar citiem ir Gara sadraudzības rezultāts.

Izlasi 1. Kor. 2:10, 11; 1. Kor. 3:16; 1. Kor. 12:11; 2. Kor. 3:6, 17. Ko Pāvils māca korintiešiem par Garu? _____

Pāvils daudz runā par Gara darbu. Abās vēstulēs korintiešiem ir vairāk nekā četrdesmit atsauču uz Svēto Garu. Svētais Gars ceļ draudzi (1. Kor. 14:12), ļauj cilvēkiem piedalīties misijā (1. Kor. 2:4, 5), atklāj mums Dieva dziļumus (1. Kor. 2:10, 11) un māca mums tos (1. Kor. 2:13), mīt mūsos (1. Kor. 3:16; 1. Kor. 6:19), strādā kopā ar Kristu mūsu attaisnošanai (1. Kor. 6:11), dod garīgās dāvanas draudzei (1. Kor. 12–14), apzīmogo mūs pestīšanai (2. Kor. 1:22), ieraksta likumu cilvēku sirdīs (2. Kor. 3:3), dod jaunu dzīvi Kristū (2. Kor. 3:6) un brīvību no grēka (2. Kor. 3:17). Mēs noteikti nevaram dzīvot bez Svētā Gara.

Kāpēc izpratne par Svētā Gara dievišķību ir arī svarīga, lai pilnībā aptvertu Dieva mīlestību uz mums? _____

Mūsu trīsvienīgais Dievs

Lasot 2. Kor. 13:14, varētu domāt, ka Kristus ir vienīgais žēlastības avots, Dievs ir vienīgais mīlestības avots un Svētais Gars ir vienīgais sadraudzības avots, taču tas ir tālu no patiesības.

Izlasi 1. Kor. 1:3, 4, 9; 1. Kor. 10:16; 2. Kor. 1:2, 12; Rom. 8:35; Rom. 15:30; Gal. 2:20 un Ef. 3:19. Ko šie panti saka par žēlastību, mīlestību un sadraudzību saistībā ar Trīsvienības locekļiem? _____

_____

_____

_____

Tēvs, Dēls un Svētais Gars darbojas kopā mūsu pestīšanai. Žēlastība, mīlestība un sadraudzība nenāk tikai no viena, bet no visiem trim. Tomēr pestīšanas vēsturē katram ir savas īpašās funkcijas. Pāvils to apzinās un uzsver savās vēstulēs. Piemēram, pestīšanas plāns tiek atklāts ar vārdu neticamu ekonomiju Gal. 4:4–6, norādot uz trīs Dievības locekļu dalību. Dievs Tēvs sūta Jēzu, kas norāda, ka Tēvs ir šī plāna avots (Gal. 4:4). Dēls piedzimst no sievietes (Gal. 4:4), atsaucoties uz iemiesošanu un sena solījuma piepildījumu (1. Moz. 3:15). Dēls mūs ir izpircis un atjaunojis mūsu attiecības ar Tēvu, par kuru sātans bija melojis (1. Moz. 3:5). Svētais Gars apliecina mūsu kā Dieva bērnu identitāti (Gal. 4:6).

Pāvila vēstulēs ir vēl vairākas citas atsauces uz Trīsvienību. Trīs darbojas kopā, darot draudzi spējīgu veikt misiju (1. Kor. 12:4–6), dod mums garīgo spēku (Ef. 3:14–19) un veicina dziļu vienotību starp draudzes locekļiem; tas atspoguļo vienotību, kas raksturo pašu Dievības locekļu attiecības (Ef. 4:4–6). Pāvila izpratnē Dievs nav vienkārši trīsvienīgs; šis trīs Dievības Personas darbojas kopā mūsu pestīšanai (Ef. 1:3, 13, 14). Vēstulē efeziešiem Pāvils pat piemin, ka mums jābūt piepildītiem ar Tēva pilnību (Ef. 3:19), Dēla pilnību (Ef. 4:13) un Svētā Gara pilnību (Ef. 5:18).

Saraksti ar korintiešiem (2. Kor. 13:14) Pāvils nevarēja noslēgt vēl labāk – ar solījumu, ka visas trīs Visuma Dievības – Debesu Trio – būs ar mums tagad un nākotnē.

Kā sadraudzībai draudzes locekļu vidū vajadzētu atspoguļot mīlošās dievišķās Trīsvienības attiecības? _____

_____

_____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgās” nodaļa “Jūsu sirdis lai neizbīstas” (662. – 680. lpp.).

“Tikai Jēzus Kristus žēlastība var pārveidot akmens sirdi par miesas sirdi un padarīt to dzīvu Dievam. [...] Cilvēkiem nav spēka taisnot dvēseli, svētīt sirdi. Morālo slimību var izārstēt vienīgi Lielā Ārsta spēkā. Izpirkt pazudušo spēj vienīgi augstākā dāvana no Debesīm, Tēva Vienpiedzimušais, pilns žēlastības un patiesības.” (Elena Vaita “The Signs of the Times” 1892. g. 2. maijs)

“‘Dievs ir mīlestība.’ (1. Jņ. 4:16) Viņa daba, Viņa likums, ir mīlestība. Tas vienmēr tā ir bijis; tas vienmēr tā būs. ‘Augstais un varenais, kas mīt mūžībā’, kura ‘ceļi ir mūžīgi’, nemainās. Pie Viņa ‘nav mainīguma, ne ēnas pagriešanās’. (Jes. 57:15; Hab. 3:6; Jēk. 1:17) Katrs radības spēka izpaudums ir bezgalīgas mīlestības izpausme. Dieva suverenitāte ietver svētību pilnību visiem radījumiem. [...] Lielā cīņa starp labo un ļauno, sākot no izcelsmes Debesīs līdz sacelšanās galīgai sakāvei un grēka iznīcināšanai, arī ir Dieva nemainīgās mīlestības demonstrācija.” (Elena Vaita “Sentēvi un pravieši” 33. lpp.)

“Mums jāapzinās, ka Svētais Gars [...] ir Persona tikpat lielā mērā, kā Dievs ir Persona. [...] Svētais Gars ir Persona, citādi Viņš nevarētu liecināt mūsu gariem un kopā ar tiem, ka mēs esam Dieva bērni. Viņam arī jābūt Dievišķai Personai, citādi Viņš nevarētu izpētīt noslēpumus, kas slēpjas Dieva prātā.” (Elena Vaita “The Faith I Live By” 52. lpp.)

“Debesu Trīsvienība ir trīs dzīvas personas; šajos trīs lielajos spēkos – Tēvā, Dēlā un Svētajā Garā – tie, kas pieņem Kristu ar dzīvu ticību, tiek kristīti, un šie spēki sadarbojas ar paklausīgajām Debesu būtnēm, lai dzīvotu jaunu dzīvi Kristū.” (Elena Vaita “Evanģelizācija” 615. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pazīstamas kristīgas dziesmas nosaukums ir “Amazing Grace” (“Man žēlastība dāvāta”). Kas Jēzus žēlastībā ir brīnīšķīgs?

2. Skaistu Dieva mīlestības attēlojumu mēs atrodam līdzībā par pazudušo dēlu. Kā mēs varam zināt, ka tēvs šajā līdzībā ir mīlošs tēvs?

3. Kā vietējās draudzes var atklāt, ka “Gara sadraudzība” tajās ir realitāte?